

Tapasztalás

Apám nem köti az éjszakát
a sötétséghez,
sem a nappalt
a világossághoz,

mint az ebet a karóhoz,
miért is tenné, megette már a kenyere javát,
kopasz feje,
mint beművelt szűzföld.

Még magasan jár a nap,
amikor levetkőzik,
nem pihenni akar,
csak nyugovóra térni.

függetlenül a napállástól,
elválni az edény falától,
mint a tészta
a kidolgozott kéztől.

Amikor
benő a kutya
szája
a szájkosárban.

Hálaadás

Anyai nagyapám öccse vékony,
tűbe lehetne öltetni,
s most bevarrni vele a számat,
hogy ne legyen olyan nagy,
bár Boldi bácsi aztán alacsony
ember, nem mennék sokra vele,
a kis, hétköznapi üzleteket szereti,
amit éjjel is kinyitnak, ha kell,
ahol hosszasan várakozhat
a pult előtt könyökölve,
majd kérhet egyet s más,
amit nem látni a polcokon,
hogy moroghasson, hogy ki-
kelhessen magából, ha a kért
dologra, mégis ráakad a
lelkes elárusítónő, akinek
felkészületlenül mindig
kilátszik a pontossága.

Szíjpánt

Terasz

János ma Isten szájába adja a szavakat, de Isten nem hisz Jánosban, csak a csapatszellemben, a sortűzben, a napszúrásos infúzióban, egy tű miatt képes szalmakazlat is rakatni a villámkezű katonákkal, ámde nemsokára visszavonulót fújnak a rügyek a fákon, az álom ablaktalan szobájában rekedt nap átlát a teljesen Julira ütött előzékeny, üres fényképalbumon.

Julinál és Jánosnál nem téma, hogy ki hordja otthon a nadrágszíjat, legfeljebb Jánosnál és Julinál lehetne erről szó, mikor gyökeret ereszt a váza az átlátszó feneketlen tóban, később virágot hoz, mint János Julinak, ki beszedett neve napján a haverokkal, aki hazaérve, szúrós szemű rózsákkal kedveskedik párjának lefekvés előtt, akivel közben elidőzött az öreg vekker.

Fellinger Károly (1963, Pozsony): költő, író, helytörténész. Magyarul húsz könyve jelent meg, a legutolsó a *Kéreggyűjtés*. Verseit több nyelvre lefordították.

